

Kweken met levendbarenden is eigenlijk maar afwachten. Bij dit visje word je af en toe beloond met een aantal jongen. Dat superfoetatie vaker voorkomt dan we wel eens denken blijkt wel omdat ook dit visje deze fraaie manier om voor nakomelingen te zorgen ook hanteert.

Zo te zien blijven ze van hun jongen af, ik heb tenminste geen kannibalisme waar genomen, de jongen zijn bij geboorte al behoorlijk groot en zelfstandig. Helemaal zeker ben je natuurlijk nooit, je bent er niet altijd bij als ze wat uitspoken. Pas uitgekomen artemia en fijn stofvoer wordt direct al genomen dus dat geeft weinig problemen.

Toch ben ik een voorstander om de jongen apart in een bakje op te fokken omdat je ze dan veel beter gericht kan voeren. Jonge visjes worden bij mij twee keer per dag gevoerd, één keer met fijn stofvoer en één keer per dag afwisselend met pas uitgekomen artemia of met microaaltjes.

Inmiddels is dit visje bij meerdere leden onder gebracht en is de kans dat deze soort zich binnen onze vereniging handhaaft groter geworden.

Literatuur

OTTO BÖHM. *Priapichthys festae*, ein wenig bekannter Lebendgebärender Zahnkarpfen. Datz 3185 (100-102).

A.C. RADD (1977). Poeciliiden-Studien an der Costa von Peru und Ecuador. Aquaria 24 (175-183)

A.C. RADD (1985). Revision der Gattung Priapichthys. Aquaria 32 (119-125).

Nogmaals een nieuwe locatie van

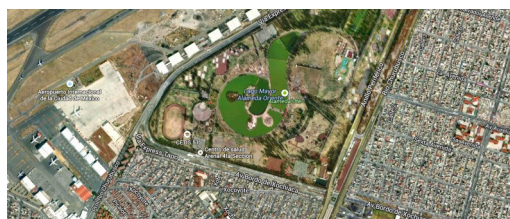
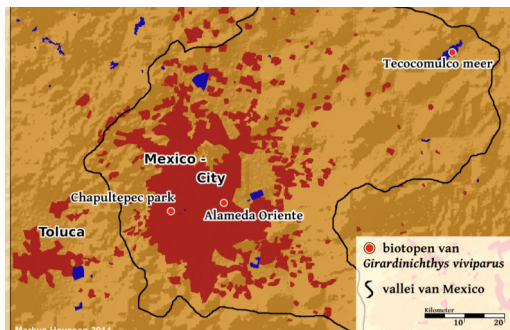
Girardinichthys viviparus

Door Kees de Jong

Foto's Kees de Jong – kaart Pablo Gesundheit

Enige tijd geleden kreeg ik van MARKUS HEUSSEN een email waarin hij me vroeg hoe het nu zat met de verspreiding van de kleine goodeïde *Girardinichthys viviparus*. Ik had in mijn artikeltje (Poecilia Nieuws 2-2013) aangegeven dat deze soort maar op twee plaatsen in de vallei van Mexico voorkwam. Hoe zat het dan met het bijgevoegde artikel? Het artikel was keurig bijgevoegd en is voor iedereen terug te vinden op <http://investiga.uned.ac.cr/revistas/index.php/cuadernos/article/view/191>.

Zoals was te verwachten uit de vraag was er inderdaad weer een nieuwe vangplaats van deze soort ontdekt. Bij het doorlezen van het artikel werd al snel duidelijk dat het om een uitermate interessante locatie gaat. Het is een meertje, Alameda Oriente, midden in Mexico City vlak

Locaties van de nieuwe vindplaatsen.

bij de uitgang van het vliegveld. Op het oog maximaal een kwartiertje lopen vanuit het hotel dat ik de vorige keer had geboekt.

Tijdens mijn reis naar Mexico in januari 2013 heb ik alleen de twee mij op dat moment bekende locaties van *G. viviparus* bezocht en daarover geschreven in het eerder genoemde nummer van Poecilia Nieuws.

De oppervlakte van het Alameda Oriente meer varieert tussen de 8 en 9 ha, afhankelijk van het seizoen en de hoeveelheid afvalwater die in het meer terecht komt. Er komt zowel stromend als stilstaand water voor met een diepte van 0,5 tot 1,5 meter.

Naast het vermelden van de nieuwe vangplaats geven GÓMEZ MÁRQUEZ, PEÑA MENDOZA & GUZMÁN SANTIAGO ook het belang van deze stedelijke meren (“urban lakes”) aan. In een stedelijke omgeving zijn deze meren voor de bewoners van belang als recreatiegebied en ze leveren daarmee een belangrijke bijdrage aan het welzijn van bewoners van grote stedelijke gebieden. In vergelijking met natuurlijke meren staan de stedelijke varianten meer onder invloed van een kunstmatige waterhuishouding en zijn onderhevig aan veel menselijke invloed. De stedelijke meren worden door de Mexicaanse bevolking in hoge mate gewaardeerd als plaats voor recreatie, culturele bezigheden en als visstek. Ook door wetenschappers wordt het belang van deze plaatsen meer onderkend. Het blijken telkens vaker locaties die bedreigde vissoorten een laatste veilige haven bieden. Bij een zoektocht naar goeideiden in centraal Mexico valt het bestaan van dit soort locaties ook telkens meer op. Mede door de toegenomen bevolkingsgroei liggen veel bronnen en meren midden in de bewoonde wereld en worden door de lokale bevolking als recreatiegebied gebruikt. Het vangen van veel goeideiden vindt dan ook vaker in een stedelijk omgeving dan in de natuur plaats. Zo is de bekendste populatie van *G. multiradiatus* afkomstig uit een bron midden in de plaats Maravatio, komen de *Zoogoneticus quitzeoensis* uit Tarajero uit door de lokale bevolking intensief gebruikt water en is de locatie waar *Allotoca zacapuensis* in het Zacapu meer wordt aangetroffen (La Angostura) onderdeel van een recreatiegebied.

Deze nieuwe locatie is vol bedrijvigheid

Naast het beschrijven van het Alameda Oriente meer, hebben de auteurs de gevangen *G. viviparus* ook nog onderzocht.

Een opmerkelijk gegeven betrof de sexratio; ten opzichte van de mannetjes werden 2,4x zoveel vrouwtjes gevangen. De auteurs noemen hiervoor een aantal mogelijke oorzaken.

Vrouwtjes hebben door hun grotere lichaam meer kans om te overleven dan de kleinere mannetjes. Het kan een natuurlijk patroon in de

populatie ontwikkeling zijn dat op een bepaald moment meer vrouwen voorkomen. Ook invloeden van chemische stoffen die in dit relatief gesloten systeem terecht komen en invloed hebben op de geslachtsbepaling, zijn niet uit te sluiten.

In verhouding tot *G. viviparus* van andere locaties waren de onderzochte vissen uit het Alameda Oriente zwaarder en langer. Nu gaat het bij visjes van dit formaat natuurlijk om kleine getallen die moeten worden gerelateerd aan lengte en gewicht van de vissen. Het grootste vrouwtje had een lengte van bijna 6 cm en het grootste mannetje was bijna 5 cm lang. Het zwaarste mannetje woog 1,92 gram en het zwaarste vrouwtje 3,98 gram. Blijkbaar vormt deze locatie voor deze goodeïde een prima plek met voldoende voedsel en relatief weinig predatoren.

Ondanks deze nieuwe locatie geven GÓMEZ MÁRQUEZ, PEÑA MENDOZA & GUZMÁN SANTIAGO aan dat *Girardinichthys viviparus* nog steeds als zeer bedreigd moet worden beschouwd. Het feit dat de locaties waar de soort wordt aangetroffen kwetsbaar zijn door menselijk gebruik, maakt extra bescherming noodzakelijk.

Literatuur

- K. DE JONG 2013. Mexico 2013. Op zoek naar *Girardinichthys viviparus* (BUSTAMANTE, 1837). Deel 1. Poecilia Nieuws (2): 14-19
- JOSÉ LUIS GÓMEZ MÁRQUEZ, BERTHA PEÑA MENDOZA & JOSÉ LUIS GUZMÁN SANTIAGO 2013. Occurrence of the fish *Girardinichthys viviparus* (Cyprinodontiformes: Goodeidae) in an urban lake at Mexico City. Research Journal of the Costa Rican Distance Education University Vol 5 (1) June 2013: 89-95.